

**„Stukske'sjink met mosterd op”
DAVEREND POALHOUWE-FEEST IN
MHEER EN SINT GEERTRUID**

*Bielemannekes sloegen veertig palen omver
en dronken eventueel „drupkes”*

In Mheer en St. Geertruid heeft dinsdag, de laatste dag van de kermis, weer het traditionele en folkloristische „poalhouwe” plaats gehad.

In de Beide Zuid Limburgse dorpjes hing de gehele dag al een geheimzinnige sfeer, welke elk jaar het poalhouwe voorafgaat, als sterke mannen in de loop van de dag langs de straten en veldwegen tientallen palen in de grond stampen, waarachter dan een fles met geestrijk vocht wordt verstoppt.

Iedereen in Mheer en St. Geertruid weet, waarde die palen en die feestelijke flessen verborgen zijn.

De buurd van de dorpen heeft ze al gestalden nagelopen om er zeker van te zijn, dat er dit jaar weer een dikke veertig door de Biele mannen omgehakt moesten worden.

De palen en de flessen zijn met jong groen bedekt om voor dilettanten op het gebied van poalhouwe is het aanvankelijk moeilijk de „obsk. kels” te ontdekken.

Ze zien er uit als volgroeiende boompjes.....

Maar om vijf uur klonken in Mheer, waartegenover, lijkertijd dikke regen druppels regen neersijpelden, de eerste tonen van de harmonie en op het zelfde uur hoorde Mheer ook de dofte knallen van de kamersjeul, waar mede St. Geertruid het folkloristisch festijn in zette.

Elk dorp heeft zijn eigen gebruiken en ofschoon het poalhouwe van thans van rustiger toe gaat dan het verweiden van de hause processie hinderen uit vroeger jaren, bootsen de schutterijen en met name de beide Bielemannekes het verwarlijk werk zo goed mogelijk na, in Mheer waren

het Sjang Berndsen en Sjaef Willems, die de eerste paal voor het "koninklijk" paleis van koning Sjang Senden omzichtig benaderden met glinsterende houwelen.

In St. Geertruid kwamen grote spierkrachten en hakvaardigheid van Pierre Pitty en Nic. Roze Broechs aan te pas, bij de paal en de onvermijdelijke fles heerlijkheid, bleek telkens ook in schoon gedicht te zijn verstopt, waarin de folklore van het poalhouwe werd geprezen en de jonkheid werd aangemaand trouw te blijven aan de tradities van het dorp.

Dat omhakken ging met enige moeilijkheden gepaard, omdat de palen slechts enkele centimeters in de grond zaten en bij de eerste de beste klap omvallen.

Opnieuw moest de paal - en nu dieper - in de grond worden gestampt.

Daarna dreunden de slagen op het malse hout waarvan de spaanders bij tien tellen in het rond vlogen.

Op die manier moesten ongeveer veertig palen er aan geloven en dronken de hakkers en de harmonie leden even zoveel dröpkas, zodat de vrolijkheid onder de poalhouwers kernuiten met elke paal aan zientlijk steeg.

Bij het invallen van de duisternis kwam de laatste paal aan de beurt.

Zowel Mhaer als St. Geertruid waren omstreeks negen uur volledig in rep en roer.

De harmonie van Mhaer die aanvankelijk met enkele afgevaardigden aan het festijn deelnam, groeide van uur tot uur, naarmate de leden van haar werk kwamen.

Ten slotte was de gehele harmonie present, de gehele schutterij en alle jongens en meisjes van het dorp, die op het kermisplein op lustige brannignons zoals die van "het stukkesjink met mosterd op" dansten, hosten en uitbundig feest vierden.

Toch was het niet alleen de jeugd, ook de ouder die graag aan de tradities van hun dorp vasthouden, waren reik vertegenwoordigd.

Zo zagen wij o.a. de 83-jarige generaal Pierre Huijnen van de Schutter in Mhaer. Het was dinsdag de 65ste keer, dat hij bij poalhouwen aanwezig was. En wil dat aantal best nog eens overdoen.